

عنوان مقاله:

نقش سکونتگاه های زیرزمینی در دستیابی به آسایش اقلیمی: نمونه موردی روستای میمند

محل انتشار:

کنفرانس بین المللی عمران، معماری و توسعه پایدار شهری (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

الهام سبحانی - کارشناس ارشد طراحی و برنامه ریزی شهری و منطقه ای

مهلقا حکمت - کارشناس ارشد طراحی و برنامه ریزی شهری و منطقه ای

خلاصه مقاله:

با آغاز دوران مدرن و پیشرفت تکنولوژی و رهاورد آن آسایش و راحتی، سکونت گاههای زیرزمینی به دست فراموشی سپرده شدند؛ اما با شروع قرن جدید و مطرح شدن مباحث انرژی و پایداری، بار دیگر این شیوهی معماری و مزایای آن با دیدگاهی آگاهانه نسبت به مسائل محیطی مطرح شده است. این نوع معماری با استفاده هوشمندانه از مواهب طبیعی و جوابگویی به نیازهای اقلیمی توانسته است الگوهای مناسبی از زیست پایدار را فراهم آورد. هدف از این مقاله بررسی چگونگی دستیابی به آسایش اقلیمی در سکونتگاه های زیرزمینی است. در این راستا پس از بیان مفهوم پایداری و شاخ صهای دستیابی به آن، مفهوم آسایش اقلیمی و عوامل موثر بر آسایش اقلیمی به بررسی نقش معماری این سکونتگاه را در دستیابی به آسایش اقلیمی در سکونتگاه مورد مطالعه (میمندکرمان) مورد بررسی قرار داده شده است. با بررسی های صورت گرفته مشخص گردید که قرارگیری در بستر خاک و استفاده از انرژی آن و جهت گیری مناسب ابنیه نسبت به باد منجر به برقراری شرایط آسایش اقلیمی در این سکونت گاه شده است

کلمات کلیدی:

آسایش اقلیمی ، معماری ، سکونتگاه زیرزمینی ، میمند

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/274096>

